

the 1990s, the number of people with a diagnosis of schizophrenia has increased in many countries, including the United Kingdom (Murray & Lewis, 1998).

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia. The United Kingdom has a national strategy for mental health care (Department of Health, 2003) and the World Health Organization has published a strategy for mental health care (World Health Organization, 2003).

One of the key areas of concern is the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with a diagnosis of schizophrenia who are living in care homes.



MURAT BAŞEKİM • Demir Dövme Öyküleri

MURAT BAŞEKİM Ankara'da doğdu. Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümü mezunu. İlk kitabı *DG* 2012'de İletişim yayınlarından çıktı. Ardından *İskit* (2014, KRP Yayıncılık) ve *Hayal Et Hikâyeleri* (2014, İletişim Yayınları) yayımlandı.

İletişim Yayınları 2149 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 348

ISBN-13: 978-975-05-1754-9

© 2015 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2015, İstanbul

EDİTÖR Levent Cantek

KAPAK Suat Aysu

KAPAK İLLÜSTRASYONU M. Korkut Öztekin

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Ayşe Gökçen Turhal

BASKI ve *CILT* Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 38 46

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

MURAT BAŞEKİM

Demir Dövme Öyküleri



TEŐEKKÜR

İnanması ve desteğiyle tüm bunları mümkün kılan
Levent Cantek'e,

Eşime, aileme,

En eski eleştirmenim ve dostum, baba kişi Tuna Özgelen'e,
Yeraltı Edebiyatı yazarlarının en derini Arne Saknussem'e,
Yaşayan ölülerin en korkuncu İvan İlyiç'e

Sonsuz teşekkürlerimle.

İÇİNDEKİLER

| | |
|--------------------------|-----|
| O Gün..... | 11 |
| Demirci ve Karısı..... | 27 |
| Akıntı..... | 61 |
| Kan Davası..... | 87 |
| Bir Ramazan Türküsü..... | 123 |
| Malumun Celbi..... | 135 |
| Yılan Hikâyesi..... | 155 |

Pikaresk:

Küfürbaz, sır gizleyen ve şeytani çekici olan bir kahramanın çok parçalı, kopuk serüvenlerini anlatan kurgu.

– *Oxford Sözlük*

Hadım:

Boğaları öküz yapmaya yarayan hadise.

– *Uludağ Sözlük*

Aynı daimi ıstırapları çekti ve yalnızken hep aynı çözümsüz soruyu düşündü:

“Ölüm olabilir mi bu gelen?”

İçindeki ses cevapladı: “Evet, bu Ölüm.”

“Peki neden bu acılar?”

Ve ses cevap verdi: “Nedeni yok.”

– *TOLSTOY, Ivan Ilyiç’in Ölümü*

“Gelin hadi! İçeride bizi bekleyeni görmeli ve harekete geçmeliyiz:

Şeytan da olsa... Bütün şeytanlar burada bile olsa, yine de savaşağız.”

– *ABRAHAM VAN HELSING, Dracula*

O Gün

Almanca ve kahraman Tuğçe'ye...

Ölürken insanın hayatı, film şeridi gibi gözünün önünden geçermiş. Benimkisi film değil de daha ziyade radyo temsili zaar, çünkü sadece karanlıkta sesler duyuyom. Filmse de dublajsız, altyazılı orijinal bi hayatmış demek, çünkü Almanca bu sesler. Bi erkek ile kadın, az ötede, Almanca konuşuyo... Ulan gözümün önünden film şeridi gibi geçen hayatım bi Alaman pornosu ise, bundan benim niye hiç haberm olmadı?

Zaten gözümün önünden geçen bi şey yok henüz. Göz kapaklarım yüzüme çimentolanmış. Karanlık. Boğazım yanıyo; sanki çok canhıraş bağırıp haykırmışım gibi. Ne oldu ki bana? Hem bu konuşan iki kişi kim? Nerdeyim? Niye birbirleriyle Almanca konuşuyollar?

Dinleyim hele biraz...

Biri bi kadın sesi:

– *Kapat artık şu sireni. Başım şişti.*

Sert bi ses. Kırçilli. Dikenli. Meryemimin sesine hiç benzemiyo. Meryemim sanki göğşe uzanıp bi kaşık bulut alıvermiş de, tabağında onu dondurma diye yemiş gibi yumuşa-

cık, tatlı bi sesi vardır. Meryemimin o kadar saf güzelliği vardır ki kepeği bile süttozu gibidir. Üzümün kızı şaraptır Meryemim.

Ama Meryem şimdi evde. Ben ise karanlık bi yerdeyim. Alamanca konuşan iki kişiyi duyduğum bi yerde.

Derken herif cevap veriyö:

– *Ama daha hastaneye gelmedik ki.*

Avrat rahatsız oldu sanki bu durumdan. Söyleniyö:

– *Niye bu kadar seviyorsun sireni?*

– *Ancak sirenin şirret ama baştan çıkarıcı inlemesi çınlayınca, kapalı Stuttgart trafiği pantolon fermuarı gibi hemen açılıveriyor.*

– *Bu şiirsel berbat benzetmeye göre, fermuarlar da Stuttgart trafiği kadar tıkalı mı yani?*

– *Merak etme ukala azgın karı: acil durumda, trafiği yarıp geçer de sana her zaman yetişir ambulansım.*

Ulan şaka maka cidden Alaman pornosuna düştüm ben galiba. Neredeyim? Ne hastanesi? Ne oldu bana? Niye boğazım saatlerdir bağırılmış gibi yanıyo? Filim çekimi esnasında başıma bişey mi geldi de ambulanstayım? Ulan porno endüstrisinde olabilecek tek bi iş kazası var... O oldu da şimdi hastaneye mi yetiştiriyollar beni?

Seslenmeye çalışıyom bu ikisine. İnleme çıkıyo sadece paçavra dudaklarımdan. Onlar ise konuşmaya dalmış.

Kadın keyifli:

– *Bu sözler siren inlemesinden daha güzel çınladı kulağımda. Hadi kapat şunu.*

– *Niye kapatayım? Stuttgart Belediye Meclisi üyeleri, ölmek üzere olan yaralıların hastaneye bir an önce yetiştirilmesini istemiyor mu? Gürültü kirliliği yasaları bu kadar mı katılaştı?*

– *Stuttgart Belediye Meclisi'nin bazı üyeleri, ölmek üzere olan Türk yaralıların hastaneye bir an önce yetişmesini istemiyor olabilir. Gürültü kirliliği değil de, 'Çevre' kirliliği yasaları.*

– *Şu arkada yatan zavallı adamcağıza saldıran Nazilerin bir kısmı da Belediye meclisinde bizi mi yönetiyor yani?*

Arkada mı? Yatan mı? Hatta bi saniye... Nazi mi?

Benden bahsediyolar. Hiçbişey hatırlamıyorum ama... Karanlık. Gözlerimi açamıyorum. Allahım, gözüme bi darbe mi yedim? Nolur cevap verin...

Konuşmaları duyuyom... Onlara seslenmeye çalışıyorum. Ama kendimi duyuramıyorum.

Kadının cigara dumanı üflediğini işitiyorum bi de... Dumanının kokusu da geliyo. Ah keşke bi cigara olaydı şimdi.

Kadın herife dönüp üflüyo cigara dumanını:

– *O kadar şaşırılmış gibi yapma; daha inandırıcı olursun. Kapa şu sireni de artık, başım şişti. Adam muhtemelen ölmüştür zaten.*

Ölmedim ablacım... Vallaha ölmedim. İşitiyorum sizi. Ama siz beni bi işitmediniz burada. O Naziler dilimi mi kopardı yoksa benim?

Allahım ne olur dilimi koparmış olmasınlar; Küfür etmeden yaşayamam ben.

O sırada ambulansı kullanan adam homurdanıyor:

– *Nereden biliyorsun öldüğünü?*

Hah şöyle be, Allah'ına kurban. Ağzına sağlık be Ambulansçı Alaman abi. "Ambulansçı Alaman" da tam porno filim ismi oldu ulan tüh. Neyse. Ama ölmedim işte. Ne ölecez, iyiyim ben. Turp gibiyim. Gözümü açamıyorum, konuşamıyorum bi de boğazım yanıyo o kadar. Demek ki pek de bi hasar vermemiş Naziler. Di mi ama?

Bakalım kadın ne diyecek buna:

– *Şöyle açıklamaya çalışayım: senin aksine, bu talihsiz bir daha asla fermuarını açamayacak. Dünyanın en yüksek inleyen sirenine binse bile.*

Ne?

– *O kadar mı kötü?*

– Önce kaldırım taşlarıyla... Sonra da dört kez metal çöp konteyneri ile ezmişler; o hantal hurdalar, boşken bile en az altmış kilo.

Hafızamın saman kağıdı gazetesinden kesilmiş kuponları, sakladığım zarftan dökülüp saçılıveriyö ortalığa birden... Tüm dehşet anları tek tek geri konuveriyö uçup gittikleri aklıma... Hatırlıyom Nazileri. Hatırlıyom her bi darbeyi... Feryatlarım... Kucağıma yayılan o akkor, pelte ateş... Beni öldürdüler. Beni öldürdüler. Beni öldürdüler.

Gözlerim kararıyo... Ama dayanmalıyım. Saplanmalıyım demir çivi gibi bu dünyaya... Bayılırsam öleceğim... Dayan. Dayan ulan dayan. Sağlam dur.

Dinle... Her kelimelerini ceviz gibi kırıp içlerinde kurtuluş umudu ara... Fıstık gibi umut ara.

Dinle... Adamın üzüntüsü... Kadının sigara tütürmesi... Adamın isyanı.

– *Adi Naziler...*

– *Belki.*

– *Ne demek “belki”?*

– *Türkler bu üreme hızıyla giderse azınlık nüfustan kanton nüfus eşiğine ulaşacak demek.*

– *“Hazır sayıları azken başlarını ezelim de kısırlaştırırım, nüfus kontrolü yapalım” mı diyorsun, frölayn Adolf?*

– *Güzel bir kadına bıyıklarının biraz uzadığını mı ima ediyorsun? Hem yine cinsel imalar serpiştiriyorsun; cümlemi “baş ezmek” diye yorumlarken ne yapmaya çalıştığını fark ettim.*

– *Komiksin. Ama soruma cevap ver.*

– *Peki azınlık-dostu, cevap vereyim: on yıl sonra yeni bir 11 Eylül’ün daha yaşanmayacağını ve mesela bizim şu an gittiğimiz Stuttgart Hastanesine bir Turkish Airlines uçağının intihar dalışı yapmayacağını nereden biliyorsun?*

Ben uçaktan korkarım be abla. Daha hiç uçağa binmedim ömrümde. Niye böyle bişey yapayım? Meryemim var... Kü-

çocuk Osmanım var. Tamam şu an kendi adımlı hatırlayamıyom... Ama ailem var benim... Ailemi hatırlıyom.

Ambulansı kullanan adam bile isyan ediyo valla bu haksızlığa:

– *Sen gerçekten küçük, bağınaz bir Nazi kaltağıymışsın.*

– *Sakin bir nöbet gecesinde sana öyle olduğumu kanıtlayacağım. Hadi şimdi kapat şu sireni.*

– *Diğer Türkler ne olmuş?*

Diğerleri mi? Sadece bana saldırmadı mı Naziler? Kim vardı yanımda başka? Kim? Ben kim idim? Niye bana saldırdılar?

Ne olur cevap ver Alaman abla. Karanlıktayım, aydınlat beni...

– *Polis telsizi ile haberleştik: Türklerin soyadlarına dilim dönmüyor ama b...*

– *Senin dilin her şeye döner.*

– *Çeneni de kapayıver, trafik-fermuar. Dediğim gibi: diğer Türkler kurtulmuş. “Talip bilmemneoğlu” ta beş mahalle ötedeki bir karakola sıvışmış. “Satılmış bilmemne” ise korkudan bayılmış zaten. Bir de kimliği belirsiz bir Türk veya Kürt işçi daha varmış. O da kaçmış. Belki sonra bir gün öğreniriz onun kim olduğunu.*

Dört kişi: Talip... Satılmış... Ve biri daha. Kimdi acaba o? Bu kadar mı? Ve bi de ben mi?

– *Ve bir de bu zavallı adam, öyle mi?*

– *Evet. Bir de bu Türk: “Demir Yavuz.”*

Demir Yavuz... Benim adım bu... İyi oldu ölmek üzereyken bunu duyduğum. Öbür tarafta sorarlarsa ilk iş olarak bunu söylerim. Keşke TC Kimlik Numaramı falan da yazaydım bi kenara... Bi lazım olur.

Ama niye bunlar geldi başıma? Niye ben? Ne oldu ki?

Adam da bunu merak ediyo ve soruyo:

– *Olay nasıl başlamış?*